

Mamo, mój komputer jest zepsuty

Cool Kids Of Death

sprawa raczej niebanalna,
laptop z hukiem spadł na ziemię.
schizofrenia digitalna
rozłączyła oba rdzenie.

obudowa ciut nie równa,
 piorun strzelił między kości.
śmierdzi gównem płyta główna,
wszędzie jakieś nierówności.

fajerwerkiem iskrzy myszka,
w ekran wściekle wałą pięści.
walka, pogoń i zadyszka,
klawiatura trupio chrzęści.

mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!

jakoś są mi dziwnie bliskie
destrukcyjne, złe podniety,
gdy ze strachu srają wszystkie
macintoshe i pecety.

ktoś z ważnego bardzo zdania
wybił kopem wszystkie fonty
system stanu załamania
jest bezzębny i niemądry.

plastik topi się i skwierczy,
tak jak ser na hamburgerach.
twardy dysk z wściekłości warczy,
jebią się jedyńki, zera.

mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!
mamo, mój komputer jest zepsuty!